

Danske reformationssalmer

MELODIER OG TEKSTER 1529-1573

Ludwig Dietz: Nogle nye Psalmer oc Lofsange.

O Herre Gud, det kommer nu ud

[f 3v]

¶ Een skøn aandelige wise om
Guds krafft och macht.

O Herre Gudt thet kommer nw vdt/
dit ordt som skiult wor lenge.

Vdaff thin naade vdi mange maade/
som | Paulus giffuer oss til kende.

Och ydermere/ Apostle flere/
aff thin Guddommelige wilge.

Thi tacke wÿ teg ydmygelig/
at wÿ haffue leffuit then thime.

Att thet mett macht ÿ liusit nw er lagt/
thet siunes wel obenbare.

O Gudt mÿn herre wer thennom naadig/
som teg daglige forsage.

Oc achte mere/ paa menniskens lære/
end paa thin hellige wilge.

Lad thennom forstaa/ ath the ey maa/
Mett saadant tant bliffue frelste.

f 4r

Wilt thu mett ære een god Christne wære/
mett troen skalt thu thet bewise.
Set thin tillid vdi alle tÿdt/
haab oc tro paa Gudt all ene.
Elske hannom offuer alth/ giør ingen falsk/
det samme will Gud saa haffue.
Jth renth hierte ÿ teg vden falsk och swig/
Kand inthet creatur teg giffue.

All ene thu HERRE kand saadant giøre/
aff thin wsielige naade.
Huo det kand tro han haffuer ro/
oc hanom kan inthit skade
Om thet saa waare/ att Pawen saare/
hand wilde thet ordt fordriffue/
Tha kand hand ey/ om thu siger ney.
Thi skal hand thet lade bliffue.

f 4v

|Hielp herre Gud i theſe nòd/
ath the ſig motte omuende/
the icke betencke/ thit ordt forkrencke/
oc wille thet inthet kende.
Men ſige ſlet thet er wret/
end dog the thet aldrig læſte.
Haffue icke heller hørt thit dyrebar ord
Er thet ey een ret dieffuels weſen.

Jeg tror ey andet end thet er sandt/
som Paulus monne oss skriffue/
att skulde forgaa bode store oc smaa/
Men thit ord thet skall bliffue/
vdi ewighed/ wor ther end wrede/
mange forstockede hierter.
Lade the ey aff/ tha faa de straff/
dieffuelen skal quiste dem nedre.

Gud er mÿn herre/ oc ieg er den
som hans død kommer til gode.
Thi han for wist haffuer meg forløøst/

met pine och døden then haarde/
Thi tacker ieg teg/ ath thu wilt meg
effter din foriett wil giffue.
Alt huad ieg bedis/ thet skall meg wedis/
J døden och saa i liffue.

O HERRE ieg haabis att tw wilth/ dem
ÿ ingen nødt forlade.
Som thit ord nw aff herte oc hw/
som gode tienere fatte.
Tw giffuer them wist/ den ewige trøst/
och lader them aldrig forfaris.
Thi beder ieg teg/ thu lad icke meg.
Aff dieffuelen nw mere daaris.